

Слово про А.С. Монастирецького

Талановитим педагогом, глибоко ерудованим фахівцем, працьовитим і надзвичайно невтомним новатором, людиною, яка завжди готова прийти на допомогу, був для нас Леонід Семенович Монастирецький.

Кандидат філологічних наук, професор, відомий літературознавець, Лауреат літературної премії ім. Лесі Українки обласного відділення Українського фонду культури, Відмінник освіти України, Заслужений працівник освіти України; а ще нагороджений орденом Трудового Червоного прапора, медалями, грамотами різних рівнів – ці відзнаки засвідчують відповідальне ставлення Леоніда Семеновича до обов'язків, які покладала на нього держава. Чесність, порядність, професіоналізм – ось основа його трудової біографії.

Монастирецький Леонід Семенович народився в с. Котлярка Попільнянського району Житомирської області 12 вересня 1936 року.

Середню школу закінчив у с. Сокільча Попільнянського району Житомирської обл., а в 1963 – Житомирський педінститут ім. Івана Франка (філологічний факультет) за спеціальністю – викладач української мови, літератури та німецької мови.

У 1962 році подружжя учителів-філологів Монастирецьких приїхало на роботу в середню школу с. Нехворощ Андрушівського р-ну. Саме там і розпочалася трудова біографія молоді родини. Леонід Семенович у колі друзів завжди з особливою теплотою згадував ті часи.

Організаторські здібності не залишилися непоміченими: багато років працював Леонід Семенович на керівних посадах, але любов до книжки, до літератури не давала йому спокою. Аспірантуру закінчив при Інституті літератури ім Т.Г. Шевченка НАН України в 1979 р., а в 1980 р. захистив кандидатську дисертацію. «Позитивний герой в українській літературі 50-60-х років ХХ ст. та творчість В. Кучера» – такою була тема його дисертації. Пізніше її основні положення були опубліковані в монографії «Позитивний герой української прози» (1983 р.).

Із 1985 року до останніх днів свого життя Леонід Семенович працював у Житомирському державному університеті ім. Івана Франка. Починав старшим викладачем, з 1986 року – доцент кафедри української літератури, у 1996 р. отримав атестат професора. 1987 року обраний завідувачем кафедри, а з 1998 року до 2006 року – декан філологічного факультету.

Коло науково-педагогічних інтересів професора Монастирецького досить широке й різнобарвне, направлене на дослідження історії української літератури ХХ століття, сучасного літературного процесу, історії українського літературного зарубіжжя, історії літературного краєзнавства.

Леонід Семенович опублікував у різних часописах понад 140 статей з питань літературно-мистецького життя України та Житомирщини. Серед них – статті в Українській літературній енциклопедії, монографія «Позитивний герой української прози», навчальний посібник «Живе слово» (у 3-х книгах), збірники «Українська література: імена і долі письменників», навчально-методичний посібник «Актуальні проблеми історії української літератури ХХ-го – початку ХХІ століть», науковець був співавтором хрестоматії української літератури «Дніпрова хвиля» тощо.

Високий професіоналізм, компетентність, творчу силу таланту науковця засвідчують постійні звернення до його публікацій дослідників історії української літератури.

Професор Монастирецький Л.С. сумлінно й ретельно виконував обов'язки викладача кафедри новітньої української літератури та соціальних комунікацій, брав активну участь у організації та проведенні наукових конференцій, викладацько-студентських наукових семінарів, керував студентськими курсовими роботами, дипломними та дисертаційними дослідженнями.

Виступи вченого завжди були емоційно забарвлені, виховували в студентів любов до професії вчителя та почуття відповідальності.

Талановитий викладач, учений, досвідчений керівник-адміністратор, щирий наставник молодих науковців відігравав важливу роль у навчально-науковому житті нашого університету, області, держави. Творча життєстверджуюча енергія, уміння «зарядити» новими ідеями колектив залишалися в Леоніда Семеновича незмінними.

Трудовий шлях професора Монастирецького Леоніда Семеновича було відзначено багатьма урядовими нагородами:

1970 р. – медаль «За трудову доблесть»

1976 р. – орден «Трудового Червоного прапора»

1982 р. – Грамота республіканського «Товариства «Знання»

1983 р. – Почесна грамота ЦК ВЛКСМ України

1984 р. – медаль «Ветеран праці»

1996 р. – Лауреат літературної премії ім. Лесі Українки обласного відділення Українського фонду культури

1999 р. – Відмінник освіти України

2002 р. – Заслужений працівник освіти України.
2003 р. – Грамота ЖДУ імені Івана Франка
2004 р. – Грамота Житомирської обласної Ради
2006 р. – Грамота Обласного управління освіти
2006 р. – медаль «Петро Могила»
2006 р. – знак «Слава Житомирського державного
університету імені Івана Франка»
2009 р. – знак «Заслужений професор Житомирського
державного університету імені Івана Франка»

Для нас Леонід Семенович був справжнім Учителем,
взірцем і мудрим наставником.

Валерій Башманівський